

LIPNÍČEK

Obecní zpravodaj číslo 40

prosinec 2012

Hasiči útočí

Vážení spoluobčané,

od poloviny listopadu se nejprve pomalu a pak stále rychleji blíží. Stále častěji a stále ve větší míře na nás v obchodech i jinde mrkne pozlátka vánoční výzdoby. – V našich domovech se začíná žít tím pravým předvánočním shonem, na který všichni občas zanedáváme, ale přitom ho máme hodně rádi. – Proč? – Protože je vlastně součástí asi těch nejkrásnějších svátků roku, svátků vánočních. – Vánocům předchází hezké období, které je nazýváno adventním časem a mělo by patřit k obdobím maximálního klidu a být prostorem pro rozjímání a hodnocení, jak a proč vlastně žijeme. Zamysleme se v klidu (pokud to bude možné) každý sám, zda tomu tak je, a nebo zda je tomu úplně jinak. A proč? – Odpovězme si každý sám a třeba se právě v tomto na výsost pěkném období rozhodneme, že to budeme dělat od nového roku úplně jinak.

V úvodníku letošního vánočního Lipníčku bych se rád dotknul také jiných témat a oblastí, které s Vánocemi přímo nesouvisí. – Není tomu dlouho, kdy proběhly volby do Krajů a Senátu. Volili jsme i v naší obci, výsledky jsou již dávno známé a vůbec je nechci hodnotit. Chci ale vyjádřit svůj velmi negativní názor na účast ve volbách, ať již těchto nebo i budoucích. – Myslím si, že není čas k mlčení, začíná ubývat dobra a vzájemné úcty mezi lidmi. Vytrácí se lidská moudrost, bohužel na místech nejvyšších. Vlastnosti a hodnoty postavené na obecném dobru mají silného protivníka a tím je prospěch. Všechno hodnotíme slovy: Jaký z toho budu mít prospěch, kolik to vynese, o kolik si polepšíme ve finanční bilanci? Věřil by někdo před několika lety, že se lidé budou skládat na jídlo pro ty, kteří díky zpackané sociální reformě nedostali včas svoje dávky? Věřil by někdo, že důchodce řekne svému lékaři, ať mu ten lék nepředepíše, protože doplatek je pro něj neúnosný? Věřil by někdo, že mezi často skloňovaná slova přibude výraz exekutor a na každém rohu na nás svítit reklama nabízející vymáhání dluhů? – Něco je špatně. Většina národa cítí tuto skutečnost, můžeme se lišit v tom, jak postupovat a kdo to má napravit, ale musíme vyjádřit vůli k nápravě nejenom slovem, ale také životním postojem. Není čas k mlčení a mnoho lidí už nemlčí a vyjadřuje nahlas svůj názor. Mlčení již bylo prolomeno mnohými demonstracemi a projevy odporu vůči mocným a stále mocnějším.

Ještě jednou chci zdůraznit názor, že účast ve volbách je projevem svobody a je právem, nikoliv povinností. Toto právo zde nebylo vždy a naše dávné předky stálo hodně sil a třeba i krve, než se právem stalo. – **Svoboda** je nádherné slovo, u nás se používá také jako příjmení a jeho nositelé mohou být na své jméno pyšní. Je to také heslo, které mělo magickou sílu v roce 1968 a následně v roce 1989. Dnes nám trochu zevšednělo, troufám si říci, že se moc „nenosí“. Domníváme se, že ji již máme v podobě svobodných voleb, svobodného projevu, neboť můžeme nadávat na premiéra, vládu, poslance a na politiku vůbec. – Lidská svoboda však musí mít nějakou vázanost, kam až mohu jít. Tou vázaností jsou samozřejmě zákony, které si společnost stanovila, ale to je málo. – Nejsilnější vázaností je náš vztah ke druhému člověku, ke společnosti. Svoboda začíná v našem nitru. Co je to platné, když svobodně nadáváme na korupci a hloupá rozhodnutí politiků a přitom nemáme dostatek odpovědnosti něco pro změnu udělat. Uvnitř se cítíme nesvobodní a máme blbou náladu. Odpovědný vztah ke společnosti, k lidem kolem nás, a možná i odpovědný hlas ve volbách může přispět k vnitřnímu osvobození a naplňování skutečné svobody.

Pro zpestření a třeba i k zamyšlení si dovolím vysvětlit slůvko „krize“, za které se mnoho rozhodnutí na všech úrovních schovává. Jedná se o povídání, které fakticky do našich regionů věcně nepatří (opice zde nemáme), ale z hlediska principu u nás může fungovat také:

1. Kdysi do jedné vesnice přijel muž a oznámil vesničanům, že vykupuje opice a za každou dá 3 dolary.

2. Vesničané věděli, že v okolí je mnoho opic a tak přestali hospodařit na své půdě a všichni šli chytat opice.

3. Muž opravdu koupil stovky opic za dohodnutou cenu. Počet opic v přírodě se však brutálně snížil. – Tím vesničané polevili v úsilí a vrátili se k farmaření. Nato muž oznámil, že bude kupovat opice po 7 dolarech. – Toto vesničany znovu vyburcovalo a začali opět chytat opice.

4. Ale počty opic se zase snížily a lidé se vrátili na svoje farmy. – Muž zvýšil nabídku na 10 dolarů, ale již bylo velmi těžké chytit nějakou opici.

5. Muž tedy oznámil, že bude kupovat opice za 50 dolarů za kus, a protože musí na čas odjet do města, bude ho zastupovat jeho asistent, který bude v jeho jménu opice vykupovat.

6. Jakmile muž odjel, asistent svolal vesničany a řekl: „Podívejte se, v těchto klecích je 5 000 opic, které můj šéf už od Vás koupil. Každá tahle opice má teď cenu 50 dolarů. Já vám je prodám za 30 dolarů a až se šéf vrátí z města, vy mu je můžete prodat po 50 dolarech“.

7. Vesničané dali dohromady všechny úspory a opice koupili zpět.

8. Od té doby vesničané už nikdy neviděli ani šéfa, ani jeho asistenta. Pouze opic bylo všude okolo tolik, jako na začátku – jen peníze vesničanů zmizely.

Pokud sledujeme život kolem sebe, může nám to ledacos připomínat.

O událostech a vývoji v Lipníku za uplynulé období a o záměrech do budoucího roku se dočtete v dalších příspěvcích našeho obecního zpravodaje a všem za příspěvky do Lipníčku chci upřímně poděkovat.

Činnost členů obecního zastupitelstva pracujících v týmu devíti zvolených zastupitelů a ostatních jmenovaných členů ve výborech a komisích nebudu tentokrát hodnotit (třeba se zamyslíte a zhodnotíte si ji každý sám). Chci však vyzvednout aktivní činnost místních dobrovolných hasičů a místní TJ Sokol, kteří ani letos nezůstali nic dlužni dobré reprezentaci naší obce uvnitř i navenek, jako v minulých letech. Jak již jsem několikrát při různých příležitostech zdůraznil, jejich úloha je nezastupitelná. Výsledky práce většiny jejich členů dělají Lipník Lipníkem. – Poděkovat za podporu a u mnohých i za aktivní spolupráci chci i Vám, všem spoluobčanům, kteří jste nápomocni všemu, o co Vámi zvolené zastupitelstvo usiluje.

S vánočními svátky, ve většině rodin naplněnými pohodou a radostí s dětmi, nám taky skončí rok 2012. Každému z nás přinesl, jako ty předcházející, radostné i neradostné zážitky, prožili jsme příjemné chvíle, ale i chvíle zklamání a bolu. To všechno s sebou přináší život, a ten dokáže být někdy hodně krutý. Když pomíneme přírodní zákonitosti související s nemocemi a úmrtím člověka, které nejsme schopni ovlivňovat, musíme si přiznat, že mnoho nepříjemností a třeba i zmíněné krutosti si děláme sami, protože jsme lidé se svými dobrými i špatnými vlastnostmi. Každý z nás těmito vlastnostmi ovlývá.

U každého některé převažují. – Zkusme se právě v nadcházejícím období zamyslet nad svými slabostmi, které nás třeba přivedly do nepříjemných sporů v rodině, se sousedem, kamarádem... Zkusme při uvažování a rozjímání ve chvílích volna zauvažovat, proč jsem se vlastně já do sporu vůbec dostal, co jsem obhajoval za názor a vůbec, zkusme se vžít do role našeho „protivníka“ a jeho uvažování. Určitě dojdeme k názoru, že většina problémů je zbytečných. A právě proto by si mezi předsevzetími přijímanými v období Vánoc a na prahu nového roku mělo najít místo i předsevzetí o větším pochopení svých blízkých, spoluobčanů a lidí vůbec.

Svůj úvodní příspěvek bych zakončil následující myšlenkou: „**Raduj se z toho, co máš, a netrap se tím, co mít nemůžeš**“.

Krásné Vánoce a celý příští rok přeje

*Josef Novotný
starosta obce Lipník*

Vybráno ze zápisů zasedání zastupitelstva obce Lipník za období od června do listopadu 2012:

- **12. 6. 2012** – starosta obce se zúčastní valné hromady Mikroregionu Rokytná, kde bude mimo jiné jednáno o vstupu do MAS (místní akční skupiny) Moravskobudějovicko. Bylo navrženo a schváleno vstoupit do MAS Moravskobudějovicko v návaznosti na území celého mikroregionu. Už i proto, že sousední Mikroregion Hrotovicko vstupuje celý do MAS Moravskobudějovicko také.

- **24. 6. 2012** bude v místním kostele odhalena pamětní deska lipnickému rodákovi, bývalému biskupovi Josefu Hloučkovi, obec přispěje částkou 5 000,-- Kč.
- Od Kraje Vysočina, z operačního programu EU-akce školám, obdržela naše škola 133 000,-- Kč na vybavení elektrotechnikou.
- Byla uzavřena nová smlouva o pronájmu školního bytu (zvýšení nájmu) s platností od 1. 7. 2012 na dobu neurčitou s výpovědní lhůtou tří měsíců.
- Pozemek p. č. 680/1 (před rodinnými domky č.p. 22 a 23) je rozdělen na dvě části a připraven k prodeji – část manželům Marii a Janu Svobodovým, Lipník 22 a část Miroslavu Svobodovi, který vlastní rodinný domek č. 23.
- Zastupitelstvo obce (dále jen ZO) schválilo záměr odkoupit pozemek p.č. 6/1 a 6/4 – jedná se o část farské zahrady.
- Na 16. 6. 2012 se připravuje první ročník soutěže v rybaření, čímž chceme založit novou tradici této soutěže v rámci obcí patřících do lipnické farnosti. Soutěž budeme organizovat ve spolupráci s ing. Janem Řezníčkem, u jeho rybníka Silničního.

- **10. 7. 2012** – ZO bylo informováno o postupu na zpracování zástavbové studie pro výstavbu rodinných domků v lokalitě u rybníka Silniční. Podklady byly předány ing. Grygarovi, který pro nás bude tuto studii zpracovávat.
- Dne 21. 6. 2012 proběhla Valná hromada Mikroregionu Rokytná, kde bylo mimo jiné projednáno a schváleno rozdělení dotací, které dostává mikroregion od JE Dukovany. Naše obec obdrží 22 000,-- Kč. Částka bude použita na akci – Oslava Lípy.
- 26. 7. 2012 proběhne předání agendy základní školy mezi řediteli panem Štěrbou a paní Koubkovou.
- Česká pošta zpracovává novou koncepci činnosti a řízení v celé republice. U nás se zatím žádné změny nepřipravují.
- V kulturním domě bylo dokončeno nové obložení v pekle. – Poděkování patří členům zastupitelstva, kteří toto provedli.
- V místnostech obecního úřadu bude provedena výměna oken. Práce bude zabezpečovat firma p. Jana Lišky a na tuto akci máme schválenou dotaci od krajského úřadu.
- Na 25. 8. je připravována tradiční Oslava Lípy. Byl dohodnut program a rozděleny úkoly týkající se organizace celého programu.
- Začátkem září se započne s rekonstrukcí srubu v Havránku. – Pokud jde o zabezpečení užitkové vody pro toto zařízení, bylo dohodnuto, že prověříme vybudování vrtu, který pořídíme za podstatně menších nákladů než přípojku z rozvodů obecního vodovodu.
- **7. 8. 2012** – Starosta seznámil ZO s harmonogramem na přípravu voleb do Kraje Vysočina a voleb do Senátu. Volební komise bude mít čtyři členy a zapisovatelem volební komise bude p. Ilona Nedvěďická.
- Projekt týkající se vybudování kompostárny včetně žádosti o dotaci předal starosta osobně 6. 8. 2012 na pracovišti Fondu životního prostředí v Jihlavě. (Záměr jít do projektu byl schválen již dříve).
- Bylo rozhodnuto vybudovat v Havránku vrt do hloubky asi 30 m o průměru 155 mm. Dále pak ZO pověřilo řízením a kontrolou rekonstrukce srubu v Havránku p. Pavla Nedvěďického.
- **4. 9. 2012** – Dnešního dne proběhlo vstupní jednání s ing. Kuthanem, ředitelem stavební firmy, která bude přestavbu srubu v Havránku provádět. Práce budou pokračovat do začátku zimy s tím, že fasáda bude provedena v jarních měsících.
- ZO se zabývalo projednávanou problematikou (projednává se na úrovni parlamentu) nového RUD (rozpočtového určení daní), které by při jeho schválení mělo přinést vyšší výnosy z daní do obecního rozpočtu.
- **9. 10. 2012** – ZO projednalo a schválilo plán kulturně-společenských akcí na příští rok 2013. Konkrétní akce jsou uvedeny v další části Lipníčku.
- ZO projednalo a po zralé úvaze schválilo, aby obecního zaměstnance p. Michala Jašu neřídil p. Jaroslav Králík. Michal Jaša má práci dostatečně vžitou, z velké části se stále opakující a bude se řídit sám. Každý čtvrtek přijde pro informace na obecní úřad a případné operativní záležitosti bude řešit s Pavlem Nedvěďickým. Při údržbě hřiště bude spolupracovat s předsedou Sokola Milanem Nedvěďickým.
- Uskutečnilo se jednání se zástupci firmy AVE, která v naší obci zajišťuje svoz odpadů. Zástupci firmy (mimo jiné) nabídli zajímavé ceny za poskytovanou službu. – Z dřívějších informací (co bylo projednáváno na ZO) víte, že bylo rozhodnuto dát firmě AVE výpověď a přejít k regionální firmě ESKO-T.
- Pavel Nedvěďický informoval ZO o postupu prací na přestavbě srubu v Havránku.

- – Dokončuje se hrubá stavba, bude následovat zhotovení vazby a střechy, poté se bude pokračovat na dostavení příček, omítkách a podle počasí i na vnitřních obkladech.
- Ve škole se projevila zásadní závada na funkčnosti plynového kotle. Bylo nutno řešit problém výměnou stávajícího kotle za nový.
- Byla nám schválena dotace na zateplení školy, samozřejmě s finanční spoluúčastí naší obce. V návaznosti na tuto skutečnost je třeba zorganizovat výběrové řízení na dodavatele stavby, kterou bychom chtěli realizovat od června do srpna příštího roku (2013). Výběrové řízení se všemi zákonnými náležitostmi bude organizovat starosta ve spolupráci s p. Strebelem, se kterým máme pro zajišťování této akce uzavřenou řádnou smlouvu.
- Výměna oken v prostorách obecního úřadu byla provedena, dodavatelem vyfakturována a zaplacená. Je třeba provést řádné vyúčtování a požádat o uvolnění smluvené dotace. – Zajistí starosta s účetní p. Svobodovou. – Následně bylo vše provedeno a kraj poslal dotaci ve výši 50 000,-- Kč na náš běžný účet v Komerční bance.
- V rámci Mikroregionu Rokytná byla uspořádána sportovní soutěž O pohár starosty Jaroměřic nad Rokytnou. Účastnilo se i družstvo naší obce a stalo se jejím celkovým vítězem. – Zástupcům družstva bylo pogratulováno a poděkováno za vzornou reprezentaci obce. (Složení družstva, které nás reprezentovalo, je uvedeno v další části Lipníčku).
- **13. 11. 2012** – Byly sestaveny inventurní komise k provedení inventury majetku obce ke konci letošního roku.
- ZO projednalo návrh rozpočtu na rok 2013. Návrh rozpočtu je sestaven jako vyrovnaný, příjmy i výdaje činí 2 985 100,-- Kč.
- V základní škole byla provedena výměna plynového kotle, původní nevyhovoval předpisům o bezpečném provozu.
- Bylo provedeno výběrové řízení na dodavatele stavby – zateplení budovy základní školy, které budeme realizovat o prázdninách příštího roku 2013.
- ZO schválilo požadavek místního mysliveckého sdružení o přičlenění části lesa (začátek lesa Pacůvky od Lipníka) do revíru místního mysliveckého sdružení (dříve bylo součástí revíru Mysliveckého sdružení Myslibořice).
- ZO bylo seznámeno s průběhem příprav na provedení volby prezidenta republiky, která proběhne počátkem ledna příštího roku.
- ZO pověřilo starostu a místostarostu pracovat s MAS M. Budějovice na zpracování strategie rozvoje území na léta 2014 – 2020.

- ZO schválilo zabezpečit výsadbu zeleně k oddělení hřbitova a dětského hřiště a dále zhotovení uvítacích cedulí, které budou umístěny na příjezdových silnicích do obce.
- Při vjezdu na místní komunikaci od školy a od Liškových je třeba doplnit dopravní značení – tabulkou „Dopravní obsluha vjezd povolen“.
- ZO bylo informováno přítomnou ředitelkou základní školy Mgr. Koubkovou o současné činnosti a záměrech v další činnosti jak ve škole, tak i ve spolupráci se zřizovatelem, tzn. obcí Lipník.
- Na KSÚS (Krajskou správu a údržbu silnic) byl odeslán požadavek na instalaci bezpečnostních svodidel na hráz rybníka Silniční a do Klučovské hory, kde v minulosti svodidla byla.
- Proběhl na obci dílčí audit hospodaření obce – nebyly zjištěny žádné závady. Starosta vyslovil poděkování za dobrou práci paní Aleně Svobodové, účetní obce.

Rozhovor s ředitelkou Základní a Mateřské školy v Lipníku Dagmar Koubkovou

Je dobré, když děti mohou zůstat dětmi

Od nového školního roku je novou ředitelkou naší Základní a Mateřské školy v Lipníku Mgr. Dagmar Koubková. O výběrovém řízení na post ředitelky jsme podrobně informovali v minulém Lipníčku. Snad jen připomeňme, že D. Koubková „porazila“ v tomto konkursu dva muže, kteří se o místo ředitele také ucházeli. Před vánočními svátky jsme proto požádali novou ředitelku o rozhovor.

Mohla byste se čtenářům Lipníčku blíže představit. Z dostupných informací víme jen to, že bydlíte v Třebíči a v minulých letech jste učila v Dalešicích.

Ano, jsem Třebíčanka a vystudovala jsem Pedagogickou fakultu v Českých Budějovicích. Po absolvování vysoké školy jsem nejprve učila dva roky v Rudíkově, potom třináct let v Základní škole Na Kopcích v Třebíči a tři roky v Dalešicích.

Tak to je výborné, že máte zkušenosti z menších vesnických škol i z velké školy v Třebíči a můžete tedy srovnávat.

Pokud mohu srovnávat, co je podle mého názoru lepší, zda velká škola v okresním městě, nebo menší škola na vesnici, tak musím podle svých dosavadních zkušeností říct, že moje náklonnost jednoznačně převažuje k menší škole, i když je to třeba jen malotřídka. Mám zkušenost z velké školy, kde jsme byli tlačeni k velkému počtu žáků ve třídách, třeba i k 29, a to se pak už opravdu špatně učí. I vztahy mezi dětmi navzájem, ale i mezi kantory na větší škole jsou určitě složitější. Často jsme měli pocit, že vedení školy uplatňovalo názor, že nejlépe se velí rozhádanému kolektivu.

To už radil Niccolo Machiavelli – Rozdělení a panuj.

Tak by se to dalo také říct. Na velké škole je učitel v podstatně větší míře zatěžován ve všech směrech. Tak například dozory o přestávkách na chodbách, v šatnách a po vyučování ještě ve školní jídelně stojí kantora opravdu mnoho sil a navíc se tato činnost nepočítá do přímé výchovné práce. Tady na malé škole je to snadnější. Děti je málo a snadněji si je ohlídám. Ve velkém městě také hraje negativní roli fakt, že rodiče dětí z velkých sídlišť sice dobře znají svá práva, ale už ne tolik povinnosti své a svých dětí.

Jaká je vaše nedávná zkušenost z Dalešic?

Šla jsem z velké třebečské školy do neznáma. Najednou jsem musela skloubit vyučování tří ročníků, a to pro mě bylo úplně nové. Příprava na vyučování mi sice zabrala více času, ale brzy jsem si na jiný styl výuky zvykla. Na zdejší škole mám čtyři ročníky, takže je to obdobné. Když bych teď byla na začátku kariéry a měla tyto zkušenosti, určitě bych se rozhodla pro malou vesnickou školu.

Žijete v Třebíči a do školy v Dalešicích jste musela dojíždět. To samé teď do Lipníku. Nevadí vám to?

Dojíždění do Dalešic bylo v pohodě, moc ráda řídím a obec leží na hlavním tahu z Třebíče do Dukovan, takže silnice byla v zimním období obvykle bez problémů sjízdna. Do Lipníku také jezdím autem, cesta je o polovinu kratší, ale zimy se s ohledem na Klučovskou horu trochu obávám. Poradte mi, kudy je to nejlepší?

Většina řidičů jezdí běžně přes Klučovskou horu a Střítež, jen když je velká námraza nebo hodně sněhu, je lepší zvolit trasu přes Ostašov a Petrůvky.

Budu si to muset projet. Tento úsek znám pouze jako cyklista.

Nevýhodou na malotřídce je ale fakt, že ředitelka musí nejen učit, ale starat se i o účetnictví, údržbu školy atd.

To už říkala i moje paní ředitelka v Dalešicích (mimochodem úžasná šéfová) – teď jsem učitelka, pak jdu dělat účetní, pak školníka, pak IT pracovníka... Je pravda, že na velké škole má ředitel k ruce více provozních zaměstnanců a toho jsem si také byla vědoma. Ale brzy jsem zjistila, že v místní škole jsou paní učitelky a paní školnice šikovné a velmi ochotné, a že společnými silami všechno zvládneme. A samozřejmě je tu i obecní úřad. Spolupráce s panem starostou a dalšími členy zastupitelstva v Lipníku je výborná, což se ukázalo už na začátku školního roku, kdy došlo hned k několika provozním problémům. Jsem moc ráda, že příští rok se bude škola zateplovat a že obec plánuje v souvislosti s tím i modernizaci sociálního zařízení pro školáky, které je v současné době v nevyhovujícím stavu.

Jak je to vlastně se současným počtem žáků ve škole? Problémem minulých let byl nedostatek dětí a lipnická škola fungovala tzv. na výjimku.

V základní škole máme nyní deset dětí, čímž jsme se dostali z výjimky, a to je výborné. Ve škole je 23 dětí a zájem by byl o umístění dalších. Takže z tohoto pohledu si myslím, že by budoucnost školy měla být dobrá, dětí snad bude dostatek a skončilo by tak období hrozby jejího zrušení. Zachování školy je dobré i z hlediska obce. Mám zkušenost, že dokud má obec zájem školu udržet, je to pro mladé rodiny lákadlo.

Proč je podle Vašeho názoru z pedagogického, výchovného hlediska lepší menší vesnická škola?

Zásadní rozdíl vidím v tom, že na malotřídce dítě zůstává dítětem po celý první stupeň, protože nemá negativní vzor ve starších spolužácích, což je pro jeho psychický vývoj důležité. Ve městě se už ve 4. a 5. třídě stávají z dětí „ranaři“ a jsou výchovně problémovější. Pro malotřídku je typické i to, že pedagogovi umožňuje při nízkém počtu

žáků ve třídě individuální přístup ke všem dětem bez rozdílu. Pokud má dítě nějakou poruchu učení, je individuální přístup nutný. Navíc je tu určité rodinné prostředí, které děti důvěrně znají už z mateřské školy a odpadá tak možný stres z neznámého prostředí při nástupu do 1. třídy. Rodiče se proto nemusí vstupu svého dítěte na základní školu nijak obávat.

Někdy se proti vesnickým školám argumentuje jejich horším vybavením.

V tom zásadní problém nevidím. Co se týče třeba počítačového vybavení nebo interaktivní tabule, to vše je v Lipníku na dobré úrovni. Je pravda, že tu není tělocvična, ale já bych to nebrala jako nevýhodu. O to více využíváme za pěkného počasí cvičení v přírodě a tím i pobyt na čerstvém vzduchu.

Rodiče ale mohou argumentovat, že v městské škole má dítě větší možnosti a výběr kroužků.

To argument je, ale pokud se bude dítě chtít více věnovat hokeji, tenisu nebo třeba lyžování, musí docházet do sportovního oddílu, kroužek ve škole stačit nebude. Mám v tomto směru vlastní zkušenost. Můj mladší syn se kvalifikoval až na mistrovství Evropy v plavání, ale rozhodně mu k tomu nepomohl kroužek plavání ve škole. A pokud nepůjde o vysoké ambice dítěti ani rodičům, tak pohybové a další aktivity ve školní družině jsou určitě dostačující.

Řekněte mi, jak je to dnes s náplní základního školního vzdělávání? Před několika lety byly zrušeny jednotné celostátní osnovy a pedagogické kolektivy na jednotlivých školách musely zpracovávat školní vzdělávací programy pro tu kterou školu. Což se zdá laikovi skoro neuvěřitelné, aby si každý učitel určil, co a jak chce a bude učit.

Už když se se školními vzdělávacími programy začalo, argumentovali jsme tím, že jsme vystudovali, abychom učili a ne, abychom zpracovávali teorie a koncepce. Už tenkrát nám přišlo podivné, jak to bude s dítětem, které se přestěhuje a začne navštěvovat jinou školu, kde se bude učit něco jiného a jinak, než na co bylo zvyklé. Těžko jsem se s takovým postupem srovnávala. Nyní se dospělo k tomu, že všechno staré nebylo zas tak špatné a že jednotné osnovy měly své opodstatnění.

Na listopadové schůzi obecního zastupitelstva jste přednesla výroční zprávu školy a informovala o svých plánech.

Mým cílem je školu zapojit do většího množství aktivit. Daří se třeba týmové projekty, kde se děti učí spolupráci a toleranci. Nadané děti chci připravit na několik matematických soutěží. Je dobré, aby si vyzkoušely průběh a atmosféru na těchto akcích. Jednou je budou čekat přijímací zkoušky na střední školu a každá zkušenost v tomto směru se jim určitě bude hodit. Dále pak dětem nabízíme zájmovou a mimoškolní činnost. Od letošního školního roku navázala paní vychovatelka školní družiny spolupráci s DDM Třebíč, který nám nabídl pro děti keramický kroužek. Na škole také funguje kroužek angličtiny pro děti 1. a 2. ročníku ZŠ a pro předškoláky z mateřské školy, se kterou samozřejmě velmi úzce spolupracujeme. Musím na tomto místě zdůraznit, že práce učitelek v mateřské škole v Lipníku je na opravdu profesionální úrovni.

Co ještě nabízí lipnickým školákům blízkost okresního města Třebíče?

Určitě je to široká nabídka divadelních a filmových představení pro děti, možnost návštěvy městské knihovny nebo dopravního hřiště. Většinu těchto nabídek už jsme využili. V rámci výuky BESIPu jsme navštívili dopravní hřiště u trebičské Základní školy Bartušкова, kde si děti mohly v praxi vyzkoušet a dále rozvíjet svoje teoretické vědomosti.

Jaké máte další plány do budoucna?

Chtěla bych školu v Lipníku přihlásit do sítě Škol podporujících zdraví. Tento projekt zastřešuje Státní zdravotní ústav. Cílem projektu je promyslet a nastavit činnosti a aktivity ve škole tak, aby děti vedly ke zdravému životnímu stylu a ke smysluplnému využívání volného času. S tím souvisí i zdravé klima školy a příjemné prostředí. Zpracovaný projekt se obhazuje v Praze u „kulatého stolu“ a pokud uspějeme a budeme do sítě Škol podporujících zdraví zařazeni, obdržíme i finanční dotaci, která nám má pomoci k dosažení vytyčeného cíle. Pokud vše dobře půjde, mohli bychom na tento projekt najet od nového školního roku.

Nezbytná otázka na závěr, jak jste si za ty tři měsíce v Lipníku zvykla, jak se Vám zde líbí?

O lepších mezilidských vztazích na malé škole jsem už mluvila. A pokud jde o obec, s manželem jsme vášniví cyklisté a často Lipníkem projíždíme. Opakovaně si užíváme krásných výhledů na zdejší rybníky a okolní krajinu. Prostředí je zde opravdu úžasné.

Děkuji za rozhovor.

Ptal se Arnošt Pacola

ZÁKLADNÍ ŠKOLA LIPNÍK

Naši základní školu v tomto školním roce navštěvuje deset dětí, z toho čtyři dívky a šest chlapců. Tímto počtem se škola dostala z výjimky a obec se tak nebude muset podílet na platech zaměstnanců. Pevně věříme, že počet dětí ve škole se bude i v příštích letech zvyšovat a nutnost výjimky se stane minulostí.

Z tohoto školního roku uběhly teprve tři měsíce, ale my jsme stihli uspořádat a zúčastnit se mnoha akcí. Hned na začátku září začali jezdit žáci 3. a 4. ročníku na výuku plavání do bazénu Laguna v Třebíči.

Také jsme se bez dlouhého otálení zapojili společně s MŠ do soutěže firmy ESKO-T „Soutěžíme s Třídílkem“. Chceme poděkovat rodičům za aktivní přístup k této akci. V polovině listopadu jsme totiž společně nasbírali téměř 2 000 kg starého papíru. Sběr bude probíhat do konce května a získané finanční prostředky budou využity ve prospěch dětí.

Začátkem října jsme si připomněli Světový den ochrany zvířat. Děti si mohly do školy přinést svoje živé nebo plyšové mazlíčky, o nichž si potom během vyučování připravily pěkné prezentace.

Další akcí byla návštěva dopravního hřiště v Třebíči – Borovině v rámci výuky BESIP. Zde si děti v praxi ověřily svoje teoretické znalosti. Na dopravní hřiště se od tohoto školního roku budeme pravidelně vracet.

Koncem října jsme opět vyrazili do Třebíče, tentokrát na filmové představení v 3D formátu „Kozí příběh se sýrem“. Strašidelné prvky v této pohádce byly předzvěstí další akce – projektu Halloween. Děti převlečené do strašidelných masek plnily ve skupinách úkoly, jejichž splnění pak společně odprezentovaly. Za odměnu si potom zahrály netradiční hry.

Další zajímavé akce na děti čekají. Aktuální informace a mnoho pěkných fotografií jsou k vidění na webových stránkách školy www.zslipnik.webnode.cz.

Na závěr našeho příspěvku bychom chtěli popřát všem obyvatelům Lipníku krásné Vánoce a mnoho zdraví v roce 2013.

ředitelka ZŠ Lipník

Ze života farnosti

Dovolte mi několika řádky připomenout průběh letošního roku.

Největší událostí v naší farnosti byla určitě vzpomínka na našeho významného lipnického rodáka biskupa Mons. ThDr. Josefa Hloucha, který se narodil 6. června 1902 v Lipníku v domě č. 8 (nyní Vrbkovi).

U příležitosti tří významných výročí biskupa Josefa Hloucha (110 let od narození, 65 let od biskupského vysvěcení a 40 let od úmrtí) se slavila 24. června 2012 (o pouti) slavná mše svatá, kterou sloužil společně s dalšími kněžími českobudějovický sídelní biskup Mons. Jiří Paďour. Mše svatá začala v 8:30 za velké účasti věřících a hned v úvodu mše byla posvěcena pamětní deska, která nese hlavní životní údaje biskupa Hloucha a jeho biskupský znak. Také celé kázání bylo věnováno jeho životu a jeho práci. Na závěr udělil českobudějovický biskup všem věřícím požehnání a bylo mu poděkováno za účast na mši svaté a za podporu svého předchůdce. Před kostelem byla připravena nástěnka s fotografiemi shrnujícími život biskupa Hloucha a k dobré náladě

přispěla dechová hudba a občerstvení, které připravily ženy z farnosti. Přítomní byli dojati celkovou atmosférou a shodli se, že biskup Josef Hlouch si určitě tuto vzpomínku zasloužil.

Přestože byla zmínka o životě biskupa Josefa Hloucha již v červnovém vydání Lipníčku, doplním ještě několik informací o jeho rodičích. Otec Jakub Hlouch (1861-1937) pocházel ze selského rodu, který přišel do Lipníka v polovině 19. století z Klučova, a matka Marie, rozená Ošmerová (1868-1928), vzešla rovněž z rodu pololáníků v Lipníku č. 22. Biskup Hlouch se narodil jako jejich čtvrté dítě (celkem devět dětí) a pokřtěn byl v lipnickém kostele 30. června 1902. Za kmotry mu byli jeho babička Anna Ošmerová a jeho strýc, také náš rodák, JUDr. Josef Ošmera (1874-1928), ministerský rada v Brně. Josef Ošmera je pochován na našem hřbitově a nad jeho hrobem se nachází figurální bronzový náhrobek s postavami Ježíše Krista a Marty od sochaře Františka Bílka.

Nyní ještě několik čísel. V roce 2012 bylo ve farnosti osm křtů (tři chlapci a pět děvčat), jedna svatba (Jana Hružová a Marek Nevrlá) a tři pohřby (Josef Nováček a Věra Vrbková, oba z Lipníka a Josef Cejpek z Petrůvek). Mše sv. se konaly pravidelně v neděli v 10:30 a ve středu. V únoru se uskutečnil 1. farní ples, v říjnu farní pouť na Svatou Horu a na vánoční svátky (24. 12. a 25. 12.) připravujeme tradiční pásmo koled.

Mše sv. během vánočních svátků:	24. 12.	22:30
	25. 12.	10 :30
	26. 12.	10:30
	1. 1.	10:30

V příštím roce se uskuteční:

- 25. 1. 2013 - II. farní ples
- 19. 5 2013 - 1. sv. přijímání
- červen 2013 - farní pouť do Český Budějovic na zakončení roku biskupa Josefa Hloucha
- 23. 6. 2012 - farní pouť.

Na závěr chci popřát všem požehnané Vánoce naplněné láskou, klidem a mírem a do nového roku hlavně hodně zdraví a Božího požehnání.

Pavel Nováček

Stavba bioplynové stanice

„**Bioplynka**“, tedy bioplynová stanice s výrobnou elektřiny (BPS) není dnes už nic výjimečného. Najdeme jich několik v blízkém okolí, ale i dál, a to nejen na území naší republiky. Poblíž ji mají například zemědělské firmy Kožichovice, Kouty, Dubinka Agro 2000, Hrotovice, Krahulov, Lesonice, Dešov, Výčapy ji dokončují, Budišov, který ještě zprovozuje Hodov. Vzhledem k nejasné zemědělské koncepci, s tím souvisejícím nejistým zpeněžováním zemědělských výrobků, se diverzifikace, tedy zaměřování na jiný druh výroby, třeba i nezemědělského charakteru, stává možností, jak zabezpečit pravidelný i celkový příjem financí. Především v souvislosti s produkčně sezonním odvětvím, jako je například rostlinná výroba. Podle dostupných informací je u nás rozestavěno s cílem dokončit do konce roku 2012 60 až 70 bioplynů. Přesto, že se všichni snaží využít lepší podmínky provozování, pokud dostaví bioplynku v roce 2012,

nepodaří se dokončit všechny. To vzhledem k velkému množství nedokončených prací i k přetlaku vyřizování na úřadech a připojení k síti.

V našem okolí jsou již postaveny bioplynky s technologiemi těchto firem: Firma Enserv postavená v Kožichovicích, Výčapech, Dubince. Na první pohled je to klasická hranatá budova, ve které je skryta veškerá technologie včetně fermentoru a motoru. Firma Farmtec, která stavěla i v Hrotovicích a Dešově. Tam je použita technologie tzv. „Kruh v kruhu“. Je to jedna kruhová stavba s pevným stropem a na něm umístěnými šneky, která má uvnitř druhý kruh. V mezikruží je fermentor a vnitřní kruh je dofermentor. Plynojem je tam samostatná stavba, do které je bioplyn z dofermentoru dopravován. Firma Envitec stavěla např. ve Vysokých Studnicích a v Lípě u Havlíčkova Brodu a má pohledově stejné stavby jako dále uváděná firma agriKomp. Firma agriKomp, mimo jiné, postavila bioplynku v Koutech, Lesonicích, Krahulově ADW a u nás v Klučově. Její technologie je umístěna v samostatně stojících stavbách. Kruhová stavba fermentor má průměr 20 m a místo střechy pružnou blánu „Biolene“, pod kterou je jímáný bioplyn. Stejně tak druhá kruhová stavba dofermentor o průměru 22 m má místo střechy bioplyn jímající blánu. Mezi stavbami je mezišachta, kde je umístěna přečerpávací technika. Koncová jímka, která je největší stavbou komplexu BPS, slouží k uskladnění digestátu, což je koncová tekutá složka po výrobě bioplynu. Tato bude využívána jako hnojivo na pole. Kiosková trafostanice je nejmenší budova za strojnou. Strojovna je stavba, v níž jsou umístěny motory s generátory pro výrobu elektřiny s řídicím centrem. Řízení je automatické s dotykovými displeji pro manuální nastavování, zjišťování dat a provádění oprav.

Především ke svým výrobním možnostem kukuřice zvolilo ZD Klučov-Lhota, družstvo BPS o výkonu výroby 500 kW elektrického výkonu. Vybíralo z nabídky výše uvedených firem a v první fázi výběrového řízení vybralo firmu Farmtec, se kterou zahájilo stavební řízení. V druhé fázi vzhledem ke snížení cenové nabídky a jednodušší technologii, byla upřednostněna firma agriKomp. ZD Klučov řeší celkovou koncepci zabezpečení uskladnění siláže pro krmení skotu a bioplynky a to v první fázi výstavbou silážního žlabu, který stavěla firma SOK. Ten pro snížení nákladů na přejezdy bylo rozhodnuto postavit i kdyby se bioplynka nestavěla. Kontejnery pro vyvážení hnoje dosluhovaly, bylo nutné řešit i kontejnerový odvoz hnoje z kravína a OMD. Součástí komplexního řešení jsou tedy i hnojné koncovky uvedených stájí, odkud bude bioplynka zásobována hnojem a přebytečný hnůj se bude namísto denního kontejnerového odvozu řešit jednorázovými odvozy. Jak už jsem naznačil, suroviny pro substrát do bioplynky budou kukuřičná siláž o denní dávce cca 15 tun, hnůj hovězí o denní dávce 16 tun a tuna senáže. Takto sestavená denní dávka substrátu bude přes dávkovač doplňována do fermentoru, kde plave na spodní tekuté složce, je promíchávána dvoumetrovými lopatkami míchadla a rozkládá se na tekutou složku držící se dole, která je postupně od spodu odčerpávána do dofermentoru. Zde se vylučuje zbytek bioplynu. Následně se odčerpává do koncové skladovací jímky. Z kopulí fermentoru a dofermentoru je bioplyn čerpán a čištěn především odsiřováním přes plynovou řadu a je dále veden k motorům. Činnou složkou bioplynu je metan, kterého obsah musí být min. 50%. Pokud je správně nastaven biologický proces, běžně se pohybuje v rozmezí 50 - 55%. Pro spalování se používají upravené motory obou způsobů zapálení směsi. Tedy jak zážehové, tak i vznětové. Máme instalovány vznětové, kdy k zapálení směsi dojde vstříknutím malého množství ekologického lehkého topného oleje. Motory jsou dva, každý pohání generátor o výkonu 250 kW. Jak bylo již uvedeno s celkovým výkonem výroby elektřiny 500 kW. Až takové množství můžeme dodávat přes transformátor do sítě VN. Část

výroby elektřiny bude spotřebována ve středisku na Lhotě. Prodej distributorovi je silová elektřina dodaná do sítě dle dohodnuté aktuální ceny na burze. Další energií získanou z provozu BPS bude teplo, které budeme využívat prozatím k vytápění budov dílen, kanceláří, dojírny a sousedních objektů. V budoucnu uvažujeme o dalším využití tepla.

V současné době je BPS Klučov ve zkušebním provozu. Vyrábí a dodává do sítě část energie, kterou je možné vyrábět v záběhu motorů. Každý motor je nyní provozován výkonem 150 až 200 kW. Plného výkonu by mělo být dosaženo v lednu. Podle počasí se bude pokračovat v pracích na koncové jímce, dokončování zábradlí ochozů a venkovních úprav. Kolaudace se předpokládá na jaře nejpozději do 30. 6. 2013

*Miroslav Svoboda
předseda družstva*

Sbor dobrovolných hasičů

Vážení spoluobčané,

krátce vás seznámím s činností SDH, v letošním roce uplynulo 75 let od založení sboru, výročí jsme si připomněli na soutěži v požárním sportu 26. 8. 2012. Soutěže se zúčastnily i sousední obce z okrsku, které též oslavily svoje výročí, Klučov a Ostašov, naše družstva jim účast oplátila u nich a to jak muži, tak i žáci a děvčata. Z dalších akcí to byla okrsková soutěž 2. 6. 2012. Ze zásahů jsme poskytli jen technickou výpomoc při provzdušňování rybníků 3. 7. a 8. 7. z důvodu možného úhynu ryb.

Dále jsme navštívili některé naše členy, kteří oslavili kulaté životní jubileum, chtěla bych zmínit 80 let pana Františka Paláta, nejstaršího člena sboru.

Soutěžní družstvo se letos nezapojilo do Třebíčské ligy, ale několika soutěží v rámci okresu se zúčastnilo. Na jaře bylo utvořeno družstvo žen, děvčata pilně trénovala a již během roku se zúčastnila několika soutěží, aby nasbírala zkušenosti - a nedopadla nejhůře. Mladí hasiči se zúčastnili asi pěti soutěží v okolních vesnicích, u nich je problém, že někteří chlapci již dosáhli věku, kdy nemohou soutěžit za žáky. Proto jsme se rozhodli, že oslovíme děti v ZŠ a MŠ a jejich rodiče, abychom mohli založit přípravku a pokračovat v žácích, děvčata mají zájem přípravku vést.

Z akcí, které připravujeme na příští rok, je jako vždy v květnu okrsková soutěž v Havránku a v září sportovní soutěž o pohár starosty SDH, v červnu to bude pouťová a předpouťová zábava. V květnu by se mělo u nás v rámci okrsku konat setkání hasičů seniorů.

Na závěr bych chtěla poděkovat OÚ a všem sponzorům, kteří nás podporují, za jejich pomoc.

Přeji všem spoluobčanům krásné Vánoce a hodně zdraví do nového roku.

Mácová Ludmila – jednatelka SDH

Fotbalisté informuji

Vážení sportovci a přátelé sportu,

rád bych vám sdělil několik informací o lipenském Sokole. V posledních letech se nám podařilo dokončit veškeré úpravy kolem hřiště včetně sítí za brankami. Do budoucna plánujeme snad poslední věc na našem hřišti, a to je zavlažování trávníku pomocí postřikovačů, které vyjízďejí ze země. Na hřišti by jich bylo asi 13. Tento závlahový systém jsme nechali zpracovat firmou Park s.r.o. Dle nabídky by nás tento systém vyšel zhruba na 350 000 Kč bez čerpadla. Vše je nutné dobře zvážit, zda do takového projektu jít nebo ne. Vše je jen o penězích, které se musí z větší části sehnat. Pravdou je, že by to bylo pro všechny velké ulehčení v letních měsících, ve kterých je potřeba zalévat, hlavně pro pana Tomáše Pokorného, který se o zalévání nejvíce stará.

Nyní bych rád řekl několik informací o letošní sezoně, ve které nás reprezentují čtyři mužstva. Jedno tvoří dospělí muži a tři jsou mladší žáci, což je o jedno družstvo víc než v minulé sezoně. Z mého pohledu je to doklad toho, že je v Lipníku o fotbal zájem.

Závěrem bych rád jménem Sokola poděkoval všem členům fotbalistům, sponzorům a Obecnímu úřadu v Lipníku za práci a podporu v uplynulém roce. Všem přeji krásné prožití Vánoc, hodně štěstí, zdraví, a našim fotbalistům co nejlepší umístění v novém roce 2013.

*Starosta Sokola Lipník
Milan Nedvěděcký*

Informace o mladší a starší fotbalové přípravce

Sezonu 2011/2012 zakončili hráči mladší přípravy na pěkném 5. místě. Do letošní sezony jsme díky věkové struktuře hráčů původně mladší přípravy nastoupili se dvěma týmy – mladší přípravkou 4+1 a starší přípravkou 5+1. V obou příprávkách je v tréninku 16 hráčů, pokud to lze, tak někteří hráči hrají za oba týmy. Starší přípravku navíc svou pomocí také podporují žáci Martin Mašeja a Filip Florián.

Mladší příprava

Registrovaní hráči: Čejka Jakub (Klučov), Kneslík Šimon, Krotký David, Mašeja Vojtěch, Matoušek David, Padělek Jakub (Radkovice), Smíšek Šimon (Klučov), Svoboda Hynek (Radkovice), Svoboda Zbyněk (Myslibořice).

Po první polovině sezony se tým umístil na krásném 2. místě s velmi zajímavým skóre za zatím neporaženým týmem HFK Třebíč. S lídrem tabulky chlapci sehráli na domácím hřišti vynikající dvojzápas v personálním oslabení bez možnosti střídání všech hráčů a byli označeni za nejlepšího soupeře, když prohráli s jedním z nejnižších skóre HFK 0:5 a 3:5 (v prvním poločase dokonce vedli 2:1). Všechny ostatní zápasy s výjimkou jedné remízy se Sokolem Výčapy (1:1 po proměněné výčapské penaltě – po ruce jednoho ze začínajících hráčů v posledních minutách zápasu) chlapci vyhráli.

Pořadí	Klub	Body	Skóre
1	HFK Třebíč	42	143 : 13
2	TJ Sokol Lipník	34	62 : 19
3	Sokol Výčapy	26	44 : 39
4	Valeč	24	31 : 44
5	SK FŠ Třebíč	19	47 : 48
6	Hartvíkovice	11	23 : 55
7	Pyšel	9	9 : 64
8	FC Kralice nad Oslavou	0	5 : 82

V tabulce střelců v TOP10 máme hned 3 zástupce: za neuvěřitelnými sestrami Tomanovými z HFK Třebíč (46 a 42 branek) se umístil na 3. místě Zbyněk Svoboda (24 branek) a na 8. a 9. místě Šimon Kneslík a David Matoušek shodně se 14 brankami.

Starší přípravka

Registrovaní hráči: Florián Filip, Horký Jakub (Zárubice), Jarý Matyáš (Myslibořice), Jíra Michal (Myslibořice), Kneslík Šimon, Krotký David, Mašeja Martin, Mašeja Vojtěch, Smolka Ondřej (Myslibořice), Svoboda Marek, Svoboda Zbyněk (Myslibořice).

Po první polovině sezony se tým umístil na 8. místě z 10 týmů. Nutno podotknout, že bude jarní část zahajovat dohrávkou 9. kola a hráči ve skupině patří k jednomu z nejmladších hned za Rapoticemi.

Pořadí	Klub	Body	Skóre
1	HFK Třebíč	46	106:32
2	Vladislav	44	89:43
3	Budišov-Nárameč	31	55:43
4	Hrotovice	31	58:45
5	Hartvíkovice	27	55:37
6	Mohelno	25	64:46
7	Jaroměřice	23	62:46
8	TJ Sokol Lipník	15	62:62
9	Rouchovany	10	27:106
10	Rapotice	0	20:138

V tabulce střelců se nejlépe umístil Martin Mašeja, který je jen díky abecednímu řazení na 11. místě s 16 brankami, 16. místo obsadil se 14 brankami Ondřej Smolka a na 24. místě je Filip Florián s 9 brankami.

Na závěr sezony jsme díky již tradičnímu sponzorovi lipnické přípravy, paní Vladimíře Kneslíkové – SLUŽBA ŠKOLE Třebíč - a šikovnosti cukrářek cukrárny „V uličce“, v čele s paní Janou Matouškovou z Lipníka, připravili překvapení v podobě velkého fotbalového dortu (viz foto).

Více informací o odehraných utkáních lze nalézt na stránkách OFS Třebíč – <http://www.ofs-trebic.cz>.

trenéři Zdeněk Kneslík a Vladimír Krotký

Jak šel čas

16. června 2012 – Rybářská soutěž

První ročník rybářské soutěže, která by mohla také rozvíjet dobré sousedské vztahy mezi Lipníkem a okolními obcemi, se začal připravovat od letošního jara. Myšlenka byla taková, že z každé obce (Lipník, Klučov, Ostašov, Petruvky, Dolní Vilémovice) se mohou zúčastnit dvě pětičlenná družstva. V družstvu musí být zařazena minimálně jedna žena, minimálně jedno dítě do 15 let a minimálně jeden z členů družstva musí odchytat soutěž s „pytláčkou“. Bylo také rozhodnuto, že každý účastník musí mít svůj vezírek a pouze jeden prut s jedním háčkem, chytat se bude na běžnou návnadu. Hodnocena bude hmotnost (váha) nachytaných ryb celým družstvem. Doplňkovou soutěží bude chytání ryby v kádi rukou na čas.

A jak se v dubnu domluvílo, tak se také v červnu stalo. 1. ročník rybářské soutěže se konal v Lipníku v sobotu 16. června u rybníku Silniční. Na louce u bývalé kačárny vyrostl stan a pořadatelé vykolíkovali stanoviště pro chytání a připravili i občerstvení pro účastníky akce a poháry pro tři nejvýše hodnocená družstva. Soutěži přálo krásné červnové počasí, účastníků se nakonec sešlo třicet, tedy šest pětičlenných družstev. Chytat se začalo krátce po 8. hodině a soutěž skončila v poledne. Vítězem se stalo družstvo Ostašova A ve složení Jaroslav Kabelka, Drahomír Klubal, Martin Klubal, Zbyšek Vlach a Simona Vlachová, které ulovilo 15 ryb o celkové hmotnosti 35,88kg. Nejlepším lovcem družstva byl Drahomír Klubal, který sám ulovil osm ryb o celkové hmotnosti 17,8kg. Na druhém místě skončilo domácí družstvo Lipník A ve složení Milan Tomek, Josef Rousek, Roman Tomek, Ivo Skoumal a Jana Hlaváčová. Dohromady nalovilo 14 ryb o hmotnosti 33,25kg. Třetí skončil Ostašov B ve složení Pavel Vrbka ml. Pavel Vrbka st., Lukáš Pokorný, Ivana Čtveráčková a Miloš Freiberg. Toto družstvo

Vítězné družstvo Ostašova A, foto Jaroslav Vala

ulovilo devět ryb o celkové hmotnosti 17,66kg. První tři družstva získala poháry pro vítěze a dárkové kabele od sponzorů.

Poděkování za organizace zdařilé akce patří majiteli rybníka Janu Řezníčkovi za jeho pronájem, uznání za přípravu občerstvení pak zvláště Marii Veselé a Karlu Fialovi. Akce to byla zdařilá, proto už nyní pořadatelé uvažují, že by se mohla stát další tradicí v naší obci Lipníku.

AP

29. června 2012 – Potkali se u kamene

Jako každý rok, tak i letos jsme se rádi jako členové zastupitelstva obce Lipník setkali se zastupiteli obce Zárubice u smířčího kamene u silnice „na druhém kopci“ v lese nad Babkou. V lese nás poněkud překvapilo auto právě havarované ve strouze nedaleko kamene, ale důležité bylo, že se jeho řidiči nic nestalo. Po obvyklém focení a dalších tradičních uvítacích ceremoniích jsme se společně přesunuli do hotelu Opera v Jaroměřicích nad Rokytnou. Tam jsme prožili pěkný večer naplněný především sportovním zápolením, tedy hraním bowlingu. Jelikož jsme hráli více než pět hodin, měli jsme toho jako netrénovaní sportovci docela dost.

V předcházejících letech jsme se vždy kolem svátku Cyrila a Metoděje setkávali jednou v Zárubicích a jednou v Lipníku. „Pochlubili jsme se“ co se za uplynulé období událo a v přátelské debatě jsme rozebrali vše potřebné a užitečné. Neformální popovídání nemá nikdy žádná přesná pravidla, takže může být povídáno o ledačems a tak, jak kdo chce. Letos jsme chtěli udělat změnu, takže jsme zvolili jiné místo společné besedy a náplň večera, ale duch a význam setkání se vůbec nezměnil a určitě splnil, tak jako v minulých letech, svůj cíl, tedy vzájemné poznání jednotlivých zastupitelů a seznámení se s tím, co se zajímavého děje v Zárubicích a v Lipníku. – Vůbec už si nevzpomenu, kdo srazil více kuželek, kdo získal nejvíce bodů. Nemyslím taky, že je to nějak podstatné. Podstatné je to, že jsme schopni se takto potkávat. Mezi našimi obcemi, které spolu sousedí, je kousek lesa a hlavně přirozeně máme spád každá jinam. Lipník více do Třebíče a Zárubice více do Hrotovic. Dlouhá léta jsme o sobě nevěděli zdaleka tolik

jako od doby, kdy jsme se začali setkávat u smírčího kamene. Budme proto rádi, že nás na jeho existenci vůbec někdo upozornil (už ani nevím, kdo to byl) a že z něj na základě tohoto upozornění před lety odkopali za léta nanesenou zeminu dva členové tehdejšího obecního zastupitelstva, pan Jan Vrbka a pan František Palát.

Josef Novotný

25. srpna – Oslavou Lípy jsme se loučili s létem

Skákací nafukovací hrad, rodinný fotbal, dálkově řízené modely aut, elektrická koloběžka, jízda na čtyřkolce, to byly některé z atrakcí, kterých si dosyta užili zvláště děti při tradiční Oslavě Lípy pořádané každoročně jako rozloučení s časem prázdnin a dovolených. Při té letošní oslavě nechyběly ani obvyklé soutěže v házení míčků a kroužků na cíl nebo ve srážení kuželek... Důležité ale bylo, že vyšlo počasí a akce

u rybníka Havráнку provázelo příjemné počasí. Hlavní atrakcí rozmarňného odpoledne však byly ukázky práce osádky vozu lékařské záchranné služby z Třebíče, která přijela všem, malým i dospělým, ukázat, jak se dnes pomocí moderní techniky a speciálních pomůcek zachraňují životy třeba zraněných cyklistů.

Dobrou pohodu u rybníka Havráнку pak korunovala oblíbená konzumace pečeného masa. K utužení sousedské a rodinné pospolitosti přispělo také podvečerní přetahování lanem, třeba i mezi dětmi a dospělými. A vyhrály děti! Diskotékové rytmy pak provázely všechny tancechťivé až dlouho do noci.

Pokud vše půjde tak jako dosud, příští rok se Oslava Lípy uskuteční už v okolí nového obecního srubu. Nová budova s kvalitním hygienickým zázemím by měla zvýšit společenskou a sportovní úroveň našeho hasičského areálu zvláště při pořádání soutěží v požárním sportu.

26. srpna - Do Výčap si odvezli sud piva

O putovní pohár SDH Lipník v požární útok se v sobotu odpoledne utkalo 16 družstev mužů a šest družstev žen. Soutěži v areálu rybníka Havráнку přálo počasí, bylo pod mrakem, takže závodníky netrápila úmorná vedra minulých dnů.

V základní části 35. ročníku soutěže potvrdili roli favoritů s extraligovými zkušenostmi muži z Výčap, jejichž družstvo zvítězilo časem 17.28 s. Druhé místo obsadili časem 18.31 s. závodníci ze Starče, třetí skončila Nárameč za 19.05 s, 4. Myslibořice časem 19.18 s. a 5. Sokolí, které dosáhlo času 19.31 s.

Družstvo našeho pořádajícího SDH Lipník obsadilo časem 19.90 s sedmé místo.

Mezi ženami si nejlépe vedly Bačice-Udeřice, jejichž reprezentantky dosáhly času 18.73 s. Druhé skončilo družstvo z Kamenné časem 19.83 s a třetí místo braly závodnice z Myslibořic za čas 20.16 s. Domácímu družstvu se útok nepovedl a po technických potížích obsadilo časem 34.11 s páté místo. Zajímavostí finále byla účast pěti družstev mužů a jednoho družstva žen. V něm potvrdili svoji dominanci muži z Výčap a domů si jako vítěznou cenu odváželi padesátilitrový sud piva.

Začátek září – listopad **Srub u Havráнку dostává novou podobu**

O plánované rekonstrukci srubu u Havráнку jsem podrobně psali v Lipníčku před rokem. Byl v něm otištěn i plánec a půdorysnou dispozicí a bokorys nového objektu. Cílem je dát původně provizorní a již nevyhovující stavbě tvořené ze stavební buňky a zastřešeného prostoru pro posezení novou podobu. Až dosud byl areál srubu a hasičského sportoviště také vybaven pouze suchým záchodem. Nově bude srub vybaven oddělenými záchody pro muže i ženy, což jistě ocení zvláště dívčí a ženské účastnice hasičských soutěží, které k nám do Lipníku přijíždějí.

Rekonstruovaný srub by měl nabídnout podstatně vyšší standard, bude do něho zavedena voda z nově vytvořeného vrtu a zajistí lepší výdej balených nápojů a přípravu občerstvení v kuchyňce vybavené varnými deskami. Lze už dnes říct, že se vrtem vedle příjezdové cesty a napojením srubu na zdroj podzemní vody podařilo předejít očekávaným problémům s přečišťováním rybníční vody a výměnou filtrů. Srub má být vybaven i krbovými kamny.

Rekonstrukci srubu zajišťuje dodavatelsky firma K-STAV TŘEBÍČ, s.r.o., která s bouráním starých konstrukcí a kopáním nových základů začala 10. září. Po vyzdění dostal srub novou sedlovou střechu místo původní valbové. Pohledová konstrukce dřevěných sloupů, krovů a palubkového obložení štítů byla natřena olejovo-syntetickou lazurou v odstínu ořechu. V prostorách WC budou tři „posezení“ pro ženy a dvě umývadla, muži budou moci využívat tří pisoárů, jednoho záchodu a jednoho umývadla. Se stavbou srubu byla v jeho sousedství vykopána díra pro jímku na odpadní vody. „Současně s výkopem pro jímku byla dotažena hadice pro hasiče až ke startovací základně. U základny pak bude kohout, kterým se bude voda napouštět,“ vysvětlil Pavel Nedvědícký, který byl pověřen řízením a kontrolou rekonstrukce srubu v Havráнку. Koncem listopadu už měla střecha srubu i okapy a uvnitř se pracovalo na elektroinstalacích. Pozornému divákovi jistě neušel ani fakt, že jeden z vysokých betonových sloupů osvětlení byl přesunut vpravo mimo průčelí stavby, aby „zbytečně nezacláněl“. S omítkami se počítá až na jaře.

4. – 21. září – Letecké cvičení Ramstein Rover

Turek nad Lipníkem

Bylo úterý 11. září odpoledne, zrovna jsem řezal dřevo na zahradě, když tu se mi nad hlavou ozval povědomý rachot proudového motoru, zvednu hlavu a co nevidím, Turek si letí nad Mašejovou lípou! Ano byl to určitě Turek, ale neletěl na létacím koberci a nemával mi rukama, nýbrž seděl v kabině americké stíhačky F-16 a v pravém náklonu točil táhlou zatáčkou směrem k západu slunce. Musel to být Turek, protože podle seznamu států a typů vojenských letadel, které se zúčastnily letošního největšího alianční cvičení s názvem Ramstein Rover 2012 v Náměšti nad Oslavou, jediné Turci létali na F-16.

„Kance“ na nebi viděti

Večer ten den jsem vyšel na dvorek pozorovat netopýry kroužící své pravidelné osmičky na potemnělém nebi, když tu nejdnou rachot a co to na nebi nevidím, on to kanec! A za ním hned druhý a třetí, tedy přesněji A-10 Thunderbolt (čti sandrbolt, česky blesk či úder blesku). Ano, byli to divní ptáci, které jsme nad Lipníkem ještě nikdy neviděli. Ale letci a mechanici americké armády prý tomu letounu neřeknou jinak než kanec. Někdy ta přezdívka zní jako warthog – prase bradavičnaté. Letoun A-10 má s oním africkým zvířetem skutečně mnoho společného. Je dosti nevzhledný a působí těžkopádně, ale ve skutečnosti je překvapivě hbitý, obtížně zranitelný a dokáže svým nepřátelům zasadit strašné rány.

Povězme si něco více o tomto americkém letadle, kvůli kterému na internetu horečně diskutovaly se do Náměště se řadu týdnů před cvičením chystaly houfy leteckých nadšenců s těmi nejlepšími fotoaparáty. Něco takového nám v Česku totiž nad hlavami ještě nikdy nelétalo!

Americký bitevní letoun byl i nad Lipníkem lehce rozpoznatelný díky svým dvěma směrovkám a dvěma vysoko posazeným proudovým motorům na horní zadní části trupu. Důležité v charakteristice tohoto letadla je právě ono označení bitevní. Je to totiž stroj sloužící k přímé podpoře pozemních vojsk, nelétá tedy nadzvukovou rychlostí, vlastně docela pomalu, asi jako nejlepší vrtulové stíhačky z druhé světové války, a má hlavně ničit pozemní cíle. Ty se přece jen nejlépe hledají s čumákem skoro při zemi.

Americký bitevník A-10 v letu, foto Petr Chřoupek

Letadlo zkonstruovali kolem kanonu

Letoun A-10 byl navržen v sedmdesátých letech minulého století a jeho hlavním úkolem mělo být zastavování proudů tanků Varšavské smlouvy, pokud by se v případě tankistů ČSLA odhodlala k útoku na svém směru – Norimberk – Lyon (ano, i takové měly plány českoslovenští generálové, dočíst se o nich můžete v knize Petra Luňáka Plánování nemyslitelného, kterou vydalo v roce 2007 nakladatelství Dokořán). Americký bitevník je do války proti tankům vybaven imponantním sedmihlavňovým rotačním kanonem General Electric GAU-8/A Avenger ráže 30mm. Letoun byl zkonstruován doslova „kolem“ tohoto mohutného kanonu. Kanon je poháněn dvěma hydraulickými motory a může střílet dvojí rychlostí (2100 nebo 4200 ran/min). My, vojáci, co jsme na vojně stříleli z lehkého kulometu, si dovedeme představit, co je to za „flintičku“. Tato zbraň na zemi udělá takovou paseku a rozryje prostor cíle tak, že prý ta přezdívková „kanec“ opravdu sedí. Pod křídly má A-10 ještě závěsníky pro podvěšení další výzbroje. Američtí konstruktéři reálně počítali se silnou protivzdušnou obranou ze země, proto je pilotní prostor chráněn „vanou“ z titanového pancíře, která odolává účinkům projektilů do ráže 23mm.

Protiváhou mu byly „létající hrábě“

Stroj A-10 by měl být schopen letu po ztrátě třetiny křídla, poloviny ocasních ploch a jednoho motoru, navíc může bezpečně přistát se zataženým podvozkem. Takže A-10 je pravděpodobně nejodolnějším bojovým letounem všech dob. Letouny A-10 byly úspěšně použity proti iráckým jednotkám ve Válce v Zálivu v roce 1991, proti Talibanu a Al-Kajdě v Afghánistánu (2001-2) a znovu proti iráckým obrněným silám za operace Irácká svoboda (2003). Protiváhou těchto letounů ve výzbroji Varšavské smlouvy byly bitevní letouny Su-25, které měl k dispozici náměšťský letecký útvar. Mezi našimi letci se podle typických dlouhých závěsníků pod křídly ujala přezdívková „létající hrábě“. Ale tyto letouny už u nás kolem roku 2000 dolétaly, některé byly odprodány a některým byly provrtány jejich nádrže. Také Američané v uplynulých letech několikrát ohlásili stažení svých A-10 z výzbroje, ale pokaždé toto rozhodnutí odložili a letos jsme je tedy mohli poprvé vidět na českém nebi - i nad Lipníkem. Třeba 17. září o půl osmé večer, nejdříve se ukázal úžasně kýčovitý, krvavý západ slunce, při jehož pohasínání se na nebi začali třepotat netopýři... a mezi ně vlétly opět dva Thunderbolty, se zapnutými pozičními světly točily pravou zatáčku přímo nad Lipníkem a evidentně se rovnaly k přistání na sedleckém letišti. Naposledy čtyři kanci mířili 18. 9. v pravé poledne přes Mašejovu lípu směrem na západ, asi do Boletic.

Arnošt Pacola

15. září – Přišli, viděli, zvítězili

Veni, vidi, vici, tedy Přišel jsem, viděl jsem, zvítězil jsem - pronesl římský vojevůdce Gaius Julius Caesar jako komentář bitvy proti pontskému králi Farnakovi (v roce 47 př. n. l.) a chtěl tím zdůraznit fakt, že bitvu vyhrál rychle, bez zbytečného zdržování, tedy že přišel, obhlédl situaci a vyhrál. Tak by se dal charakterizovat i úspěch reprezentačního družstva naší obce, které se zúčastnilo soutěže O pohár starosty Jaroměřic nad Rokytnou pořádanou Mikroregionem Rokytná. Narychlo sestavenou reprezentaci Lipníku tvořili v mužstvu dospělých Pavel Nedvědický, Jiří Kratochvíl, Tomáš Kratochvíl, Jan Frůhauf, Michal Skoumal a Daniel Vávra.

V Jaroměřicích je čekalo deset různorodých disciplín, které dopředu nikdo z nich nijak speciálně netrénoval. Byly to: Vrh koulí, vědomostní soutěž, hod granátem na cíl, házení na koš, kop míčem na bránu, střelba ze vzduchovky, střelba lukem, běh na 50 m s pneu,

kola, běh na 1 kilometr. Soutěž probíhala na „Duhovém hřišti“ u jaroměřické sokolovny odpoledne za krásného počasí a zúčastnilo se jí pět družstev dospělých a osm družstev dětí. „Byly to takové sranda disciplíny – ve vědomostní soutěži jsme museli například odpovědět otázky z politiky, ze vzduchovky trefit terč do černého, lukem trefit jelena z polystyrenu, na šlapacím kole projet stanovenou dráhu přes lávku a pod hrazdou, a třeba v běhu na jeden kilometr se trefit do stanoveného času,“ vysvětlil jeden z účastníků Pavel Nedvědický. Naši borci za získaných 39 bodů dosáhli na putovní pohár pro vítěze a šampaňské. Jako občerstvení pro všechny dospělé účastníky nechyběl párek a pivo. „Byla to dobrá akce, kdybychom ale dopředu věděli, že mohou soutěžit i děti, dali jsme nějaká družstva dohromady. Pro děti to bylo výborné odpoledne,“ zhodnotil průběh akce Pavel Nedvědický. Tak třeba příště.

AP

12. – 13. a 19. a 20. října – Volby

Senátor a složení krajského zastupitelstva jsme volili v říjnu letošního roku. V našem obci jsme měli při volbách do Senátu 299 oprávněných voličů a voleb se zúčastnilo 121 voličů, šest lidí přišlo do volební místnosti s tím, že senátora volit nebudou. Platných hlasů bylo nakonec jen 111. V Lipníku získal kandidát za volební stranu KSČM Josef Zahradníček 33 hlasů, František Bublan (ČSSD) 33 hlasů, Vítězslav Jonáš (ODS) 18 hlasů, Josef Herbrych (KDU-ČSL) 17 hlasů a Vlastimil Bařinka (STAN) 10 hlasů. Senátorem byl zvolen Bublan.

Ve volbách do krajského zastupitelstva přišlo z oprávněných 299 voličů využít svého základního občanského práva 124 občanů. Platných však nakonec bylo jen 118 hlasů. Pořadí nejúspěšnějších volebních stran z 18 kandidujících bylo následující: KSČM získala 43 hlasů, ČSSD 21 hlasů, KDU-ČSL 18, Pro Vysočinu 10 hlasů, Starostové pro občany 6 hlasů,...

Zkušenosti z letošních voleb v naší obci opět ukázaly, že volit chodí hlavně starší lidé a že samotný volební akt by si zasloužil co největší zjednodušení. Třeba ještě za plentou se někteří lidé ptali volební komise, do obálky jaké barvy patří lístek s kandidátem pro Senát? Jak ukázal průběh voleb, ne každému se podařilo trefit obálku té správné barvy pro ten či onen volební lístek.

AP

14. října - Vítání občánků

Slunečná říjnová neděle byla dnem vítání nových občánků, kteří se narodili v uplynulých týdnech. Ke slavnostní události byli do velkého sálu kulturního domu v Lipníku pozváni rodiče Nely Nedvědické z Klučova, Eriky Klikové a Patrika Svobody z Lipníku a Simony Popelářové z Ostašova. Do kulturního domu zavítala i řada hostů. Slavnostní vítání ve velkém sále začalo jako obvykle pásmem poezie a zpěvů v podání dětí z mateřské školy v Lipníku.

V následujícím projevu starosta obce Josef Novotný poblahopřál rodičům k narození jejich dětí a připomněl obvyklý rodičovský osud, že totiž děti jsou radost i starost. Přivítal tedy nejmladší spoluobčany do sousedské pospolitosti a poté se rodiče miminek podepsali do pamětní knihy.

Nechybělo ani blahopřání, peněžitý dar obce, pokladnička pro děti a kytičky pro jejich maminky.

AP

27. října – Silniční vydal své bohatství

Vylovit, vytřídit, vynést, vybrat, zabit, vykuchat, zaplatit. V tomto rytmu rozhodoval čas o životě a smrti jedno říjnové sobotní dopoledne. Jan Řezníček, majitel rybníka Silničního, pořádal všestranně inzerovaný výlov a smrt si proto vybírala svou daň mezi nabízenými rybami. Za vidinou koupě ryb živých, pečených, smažených i uzených, za chutí neskutečně dobré rybí polévky Haláslé i obyčejného guláše se do naší obce sjely davy návštěvníků. Nápor aut vyvrcholil mezi desátou a jedenáctou, kdy byla silnice kolem desetihektarového rybníka v obležení přívalu parkujících vozidel. Podle značek bylo zřejmé, že k nám zavítali nejen lidé z okolních vesnic, ale třeba až z Vodňan nebo ze Slovenska.

„Na živý je fronta jako blázen! Dáme si raději nejdřív mrtvý!“ volal na své známé kluk s očima navrch hlavy a ve vysokých holínkách klusal po hrázi Silničního směrem k velkým stanům. Většina domácích i návštěvníků samozřejmě nejprve z hráze mezi dvěma rybníky sledovala nelehkou práci rybníkářů, kteří se brodili po kolena v bahně a opakovaně zatahovali to velké bohatství ryb. A tak mohly zvláště děti nevěřicně zírat na obrovité kapry v podběrácích, na zubaté štiky, candáty a líny, na dvacetikilového tolstolobika, který se skoro nevešel do největší kádě, a dokonce i na vousatého sumce. Občas se to neobešlo bez vodní spršky, kterou neopatrné zvědavce pokropily ryby zoufale bojující o život.

Posléze se ale většina návštěvníků na východní m břehu rybníka ukázněně řadila do dlouho nevídané fronty na živou rybu. Vybaveni byli kbelíky, džbery, masovkami, ale našli se i tací, kteří si teprve na místě kupovali igelitku, aby si v ní odnesli čerstvě zabitého, vykvrveného a vykuchaného kapra. Vystát hodinovou frontu nebylo ve stále silícím mrholení nic příjemného. Ti chytřejší se v tom nečase raději odebrali do připraveného stanu, kde se zahřáli čajem, grogem nebo svařákem, dětem koupili Tatrunku, limonádu či brambůrky a pod plachtou počkali, až ta nejhorší fronta pomine. A ti vůbec nejchytřejší domorodci si přišli pro rybu krátce před polednem, kdy už fronta zcela zmizela. Bez jakéhokoliv čekání si rychle koupili toho svého kapra, zamávali mužům ve studeném bahně pod stavidlem a během pár minut se vrátili do tepla svých domovů.

AP

8. prosince – Naděloval Mikuláš

Čtyři čerty a dva andělé měl k ruce svatý Mikuláš, který přišel v sobotu nadělovat dětem v Lipníku. Velký sál našeho kulturního domu se zaplnil drobotinou i z okolních obcí už ve tři hodiny odpoledne. Nejdříve si ale všichni přítomní vychutnali vystoupení kouzelníka, který přijel všechny pobavit i s malým nezbedným čertíkem. Pak se společně už za soumraku vypravili i s lampiony a svíčkami na náves, kde byl před kostelem rozsvícen Vánoční strom, letos pojmenovaný po Květoslavě.

Bylo zřejmé, že pro mnohé malé čertíky se svítícími rohy pobíhající kolem stromu mají rozsvícené baňky na větvích blízko u země neodolatelnou přitažlivost. Vánoční atmosféru hrou koled navodila malá dechovka a pan starosta připomněl historii zdobení vánočních stromů a stromků. Na cestu zpět se malí i velcí zahřáli nabízeným svařeným vínem (kdyby ho bylo víc, určitě by se vypilo) a v kulturním domě pak již netrpělivě očekávali Mikuláše s jeho doprovodem.

A když se skutečně objevil, naděloval jen těm, kdo mu zazpívali nějakou koledu nebo zarecitovali pěknou básničku. Odměnou byl každému z obdarovaných balíček plný sladkostí podaný rukou anděla. Při oblíbených písničkách se pak mohla drobotina na parketu sálu do sytosti vyřádit. A kdo při tom dostal hlad, toho zachránily od nejhoršího párky, klobásy, tyčinky či bramborové lupínky zapíjené limonádou, kterou nabízely členky kulturní komise a jejich pomocníci.

Ty také po skočení zábavy uklidily celý kulturní dům, umyly nádobí v kuchyni, zametly sál, odstrojili vánoční stromky a... a vůbec, patří jim poděkování za celoroční přípravu všech těch akcí, kterými se vyznačuje společenský život v Lipníku.

AP

Děti narozené v roce 2012

- Svoboda Vojtěch
- Pacas Jiří
- Kliková Erika
- Svoboda Patrik
- Brabencová Agáta
- Brabenec Theodor
- Mrňová Adéla
- Peštálová Kristýna

Významná životní výročí obyvatel obce v roce 2013

<u>55 let</u>	Bártová Jarmila
<u>60 let</u>	Palát Zdeněk
	Beroun Jiří
	Mikeš Josef
<u>65 let</u>	Pléhová Alena
	Vrbka Jiří
	Králík Jaroslav
	Pléha Karel
	Pokorný František
	Veselá Marie
	Šumpela František
	Slatinská Anna
	Hlaváčková Květoslava
<u>70 let</u>	Novotná Věra
	Dennerová Marie
<u>75 let</u>	Macháčková Růžena
	Němec Ladislav
	Mrňová Marie
	Vejmelková Jaroslava
<u>80 let</u>	Němcová Marie
	Rodková Marta
<u>85 let</u>	Bulová Františka
	Šimečková Marie
<u>90 let</u>	Mikeš Jan

Úmrtí v roce 2012

Nováček Josef
Treterová Ludmila
Němec Josef
Vrbková Věra

Vážení spoluobčané,

zastupitelstvo obce nabízí možnost rozloučení při úmrtí spoluobčanů z naší obce. Zájemci o tuto službu se mohou obrátit na Pavla Nováčka nebo Miroslavu Tomkovou.

Sváteční čtení

ZVYKY A POEZIE

HOSPODÁŘSKÉHO A CÍRKEVNÍHO ROKU

Z jazykového hlediska je Horácko a Podhorácko zajímavé tím, že se i v moravské části mluví „interdialektovou“ obecnou češtinou (oproti většině Moravy). Horácká a podhorácká města a městečka na Moravě - Boskovice, Bystřice nad Pernštejnem, Dačice, Hrotovice, Jaroměřice nad Rokytnou, Jemnice, Jihlava, Moravské Budějovice, Moravský Krumlov, Mrákotín Náměšť nad Oslavou, Nové Město na Moravě, Olešnice, Slavonice, Svitavy, Svatka, Tasov, Telč, Tišnov, Třebíč, Třešť, Velká Bíteš, Velké Meziříčí, Žďár nad Sázavou.

OBCE A JEJICH OKOLÍ

Města na Horácku mají zpravidla členitý půdorys, který se vyvinul z osady založené u brodu nebo kolem panského sídla. Občas byla založena na příkaz panovníka města tzv. „na zeleném drnu“, např. Jihlava. Obce jsou nejčastěji ulicového typu s rozšířenou návší nebo vzácněji okrouhlíce, tj. s kruhovým či oválným půdorysem. U vsí se jedná o kruhovou návěs, města mají hranaté náměstí, ale kulatý či oválný půdorys (Vatín u Žďáru nad Sázavou, Jevíčko). Tvar byl zejména u ulicového typu velmi volný a měnil s výskytem požárů a zejména s třicetiletou válkou, kdy byly některé obce značně vylištěny. Např. v Třebíči je stále ještě několik nezastavěných parcel po domech během třicetileté války zničených. Nejstarší katastrální mapy pocházejí z poslední čtvrtiny 18. století. Ty pak byly doplněny do souvislého souboru, dokončeného v letech 1835–1837, který zahrnoval mj. Čechy a Moravu. Jedná se o tzv. stabilní katastr, který je vynikajícím srovnávacím materiálem s dnešní situací zástavby. Mimo údajů a majitelích parcel je zde možné zjistit i materiál staveb (dřevěné, zděné) aj.

Venkovské a maloměstské domy se tradičně stavěly ze dřeva, kamene a sušených cihel vyrobených z jílovité hlíny, do níž byla přidávána řezaná sláma a často i dobytčí trus (vepřovice, kotovice, truple). Teprve v 17. století začala vznikat ve větší míře stavení z pálených cihel, často kombinovaných s kamenem. Že se půdorys statků a chalup od středověku až do poloviny 20. století příliš neměnil, dokládají vykopávky ve Mstěnicích poblíž Rouchovan na Podhorácku. Gotický základ mají i trojúhelníkové štítové domy obrácené do návsi.

Hospodářský rok se na Horácku a Podhorácku v dřívějších dobách kryl s církevním rokem, který reflektoval střídání ročních období a tím i polní práce. Na ně byly navázány výroční trhy neboli jarmarky či jarmaky, ale také poutě. Dnes bychom mohli říci, že s ním souvisela „lidová turistika“, a další zvyklosti. Rok se dělil na tři nanejvýš dlouhé části: dobu vánoční, dobu velikonoční a dobu svatodušní.

Po svátcích Všech svatých (1. listopad) a Dušiček (2. listopad), které se dnes z neznalosti velmi často pletou se svátky svatodušními, umlkly muziky. K těmto dnům se vztahovaly pranostiky: Den Všech svatých je poslední, který léto zahání. Je-li o Všech svatých léto, bývá o Martině zima. Prší-li na den Dušiček, oplakávají zemřelí své hříchy. Svátek sv. Huberta (3. listopadu) byl oslavován myslivci a mysliveckými společnostmi: Svatý Hubert lovce chrání, když zvěř k lovu v lese shání.

sv. Hubert, sv. Martin – voják a biskup

Sv. Theodor (9. listopadu) často ještě umožňoval sedlákům, aby „vorali do foroty na jaro“. Studené počasí a první sníh často přinesl sv. Martin (11. listopadu), který přijížděl na bílém koni. Příslowecná byla i svatomartinská husa v místech, kde mu byl zasvěcený kostel. Od svatého Martina ležel zpravidla na horách již sníh. Zima se přihlásila, potoky a rybníky zamrzly a Sv. Cecílie (22. listopadu) pole sněhem kryje.

O svatě Kateřině (25. listopad) byla poslední taneční zábava. Pak již nebylo po tanečním veselí ani stopy. Říkalo se: Kateřina zavírá muzikanty do chliva. Kdo tancuje po Kateřině, bude mít křivé nohy. Lidová pranostika podotýká: Kateřina na blátě, Vánoce na ledě. Nebo: Jaká Kateřina, takový Nový rok. Sníh na svatou Kateřinu věští vysoké obilí.

Vánoční písně a koledy

Při kázání kněz říkal: „I stalo se v těch dnech, že vyšlo poručení od císaře Augusta, aby byl popsán všecken svět. I šli všichni, aby zapsáni byli, jeden každý do města svého. Vstoupil pak i Josef od Galilee z města Nazaretu do Judey, do města Davidova, kteréž slove Betlem, protože byl z domu a z čeledi Davidovy, aby zapsán byl s Marií, zasnoubenou sobě manželkou. I stalo se, když tam byli, že naplnili se dnové, aby porodila. I porodila Syna svého prvorozeného a plenkami ho ovinula a položila jej v jesle, protože neměli místa v hospodě. A pastýři byli v krajině té, ponocující, a stráž noční nad stádem svým držíce. A aj, anděl Páně postavil se podle nich, a sláva Páně osvětila je. I báli se bázni velikou. Tehdy řekl jim anděl: Nebojte se, nebo aj, zvěstuji vám radost velikou, kteráž bude všemu lidu. Nebo narodil se vám dnes Spasitel, kterýž jest Kristus Pán, v městě Davidově. A toto vám bude na znamení: Naleznete nemluvnátko, plenkami obvinuté, ležící v jeslích. A hned s andělem zjevilo se množství rytířstva nebeského, chváličho Boha a řkoucích: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle. I stalo se, jakž odešli od nich andělé do nebe, že divili se pastýři a tázali se...“

Ještě ten den chodili místní hoši někdy s malým betlémkem kolem krku na koledu:
*Poslyšte, poslyšte, nesu vám novinku,
přišla jsem z Betléma, je to malou chvílinku.
Tam se stal div veliký, Panna Maria,
krásné Jezulátko jest tam povila.*

VÁNOČNÍ OBYČEJE A ZVYKLOSTI

Koledníci s betlémkem

O štědrém dnu bývalo zvykem pozvat ke slavnostní večeři někoho chudého nebo pobešného. Z toho se vyvinul zvyk, že u stolu byla vždy jedna židle či stolička navíc, kdyby náhodou někdo přišel. Po večeři se rodina odebrala ke stromku a po někoms koledách dostali všichni dárky. Koledy znali zásluhou kantorů všichni. Koledy se často krajově mísily, protože kantori byli často překládáni a na vzdálená místa, některé koledy přinesli obchodníci nebo koledníci z Valaška a někdy i ze Slovenska. Často chodili mladí, obvykle s malým betlémkem, který se vešel do krabice.

Dnes nejznámější „Tichá noc“ (v německém originále Stille Nacht) vznikla o půl druhého století později. Text k písni napsal v roce 1816 kaplan Joseph Mohr ve farnosti Mariapfarr. Před Vánocemi 1818 zkomponoval oberndorfský učitel a varhaník Franz Xaver Gruber k jeho básni melodii. Poprvé byla kvůli potížím s varhanami předvedena 24. prosince 1818 v kostele sv. Mikuláše v Oberndorfu u Salzburgu jen v doprovodu kytary. Dnes tento kostel již neexistuje. Musel být roku 1899 zbořen po povodni. Od té doby byla přeložena do mnoha jazyků včetně češtiny. Autor nejužívanějšího a možná i nejstaršího překladu do češtiny není znám:

*Tichá noc, svatá noc!
Jala lid v blahý klid.
Dvě jen srdcí tu v Betlémě bdí,
hvězdy při svitu u jeslí dlí,
v nichž malé děťátko spí,
v nichž malé děťátko spí!*

*Tichá noc, svatá noc
Co anděl vyprávěl,
přišel s jasností v pastýřův stan,
zní již s výsosti, s všech země stran:
„Vám je dnes Spasitel dán,
přišel Kristus Pan!“*

*Tichá noc, svatá noc!
Boží láska, si s úsměvem hrá
zpod zlaté řasy k nim vyzírá,
že nám až srdéčko plá,
vstříc mu vděčně plá,
vstříc mu věčně plá!*

Na Hod Boží vánoční (25. prosince) se rozhlaholil kostel po tiché mši půlnoční slavnou a velebnou mší ranní, zvanou pastýřskou, komponovanou a pojmenovanou podle evangelia Lukášova (L 2, 15-20). Tou bylo od nepaměti zahajováno posvátné období Vánoc, opředené písněmi, zvyky a obyčeji. Vesniční učitelé se předstihovali mešními skladbami, od varhan ozývaly se hlasy betlémských zvířat: oslíka, volka a ovečky, nad hlavami věřících hvízdaly fujary a zvonily zvonky beránků. „Pan rector s chlapci, s dospělými a s vesnickými muzikanty provozoval pastorále.“ Dnes je obecně nejznámější pastýřská (pastorální) mše rožmitálského kantora Jana Jakuba Ryby („Hej mistře“), ale na Telečsku byl provozována Kypťova mše a v Třebíči byla v kapucínském kostele od roku 1845 provozována Třebíčská jitřní mše, zvaná Jitřina“, jejíž kořeny sahají na Valašsko, ale její konečná podoba vznikla s velkou pravděpodobností na Třebíčsku nebo přímo v Třebíči. Jde o rozšířenou a doko komponovanou kompilaci a úpravu motivů z díla kratší mše valašského kantora Václava Mýtného (1770) a z díla Františka Xavera Duška (1780).

Tato mše je to dokladem složitosti hudebních vztahů, umocňovaných od poloviny 18. století již zmíněným pohybem kantorů ze školy na školu, často i na značné vzdálenosti a pochopitelně bez ohledu na etnografické rozdělení země.

Děti při těchto pastýřských mších a koledách napjatě naslouchaly, kdy se ozve z lavice hudebníků oslík, volek či ovečka. Těšily se na zítřejší štěpánské koledování a na návrat k dárkům, které jim Ježíšek nadělil. Ty bývaly většinou skromné, nejčastěji potřebné oblečení, někdy dřevěné hračky domácí výroby. Jen v nejbohatších rodinách dostávaly děti nějakou kupovanou hračku.

O svatém Štěpánu (26. prosince) obcházelí školáci ves, bušili na vrata a říkali:
*„Koleda, koleda, Štěpáne,
co to neseš ve džbáně.
Nesu, nesu koledu, upadl jsem na ledu.
Psi se na mne sběhli,
koledu mně snědli.“*

Když se vrata dlouho neotvírala, přidávali další sloky a odříkané pozměňovali. Při tom ale za každým „vinšem“ řádně zabušili, až se dům v základech třásl. Kde měli ve stavení děti, které ještě nekoledovaly, posílali je s dárky a ty pak říkaly:

Statek na moravském Horácku

*„Koledníci jdou k nám, matičko milá,
a co my jim dáme, přeroztomilá.
Karel nese košíček, dáme mu tam jablíček,
Ježíškovi taky pěkný hrníček.“*

Na Štěpána také odcházela čeleď ze služby, anebo odjížděla na několik dnů k rodičům na svátky. Vracela se až o Novém roce, kdy bylo na vesnicích vždy velmi veselo. Po celý čas svátků téměř nikdo z čeládky nepracoval, vše leželo na hospodáři a hospodyně a jen koledníků den ode dne přibývalo.

Na svátek Mládětek (28. prosince) vyháněly matky děti z postelí vařečkou a ptaly se jich: „Kolik bylo mládětek?“ Mladší nevěděly, ale starší odpovídaly: „Sedm tisíc sedm set sedmdesát sedm.“

Zbožné rozpoložení rychle zaplašil sv. Silvestr (31. 12.) a následující veselé dny. Na Nový rok (1. ledna) budilo rozespálé vesnice z opojení silvestrovské noci pastýřovo klepání na vrata chalup. Strážce stád podával hned ráno hospodářům zelené snítky jedlí uříznuté v noci v lese ze zasněženého stromu. Symbolizovala zbožnou poezii Vánoc i přání dobra a lásky v celém dalším roce. Nejprve byly větvičky zaneseny do chlévů ke zvířatům, na nichž záviselo živobytí, a to na znamení, že země se již brzy zazelená a otevře. Zbytek větvíček zůstal ve stavení.

Nedlouho po Novém roce objevili se na vesnicích Tři králové (6. ledna) jak je vyžadoval a určoval kalendář. Tento svátek se také nazýval Zjevení Páně. Tři králové se prošli v papírových ornátech a korunách po vsi dům od domu a zpívali:

*My tři králi, my jdeme k vám,
štěstí, zdraví vinšujeme vám.
Štěstí, zdraví, mnohá léta,
my k vám jdeme již kraj světa.
Z daleka je cesta naše,
do Betléma do salaše.*

*A ty černý na tom zadku,
nevystrkuj na nás bradku.
Slunce je toho příčina,
že je má tvář opálena.
Zůstávejte s Pánem Bohem,
my již zas dál poputujem.*

Před jejich příchodem koupali se hoši a děvčata ve sněhu ozářeném tříkrálovým sluncem. Tato koupel jim přinášela zdraví. O Třech králech chodil pan „rechtor“ po staveních a psal svěcenou křídou nad dveře: Kašpar, Melichar, Baltazar nebo jen K + M + B + a letopočet toho kterého roku. Za napsání dostával koledu. Křída a voda do kostelních i domácích kropek se světila předchozího dne.

Nový rok také obvykle znamenal konec blahobytného života dobře krmeného vepříka, znovu „umetl cestu do chrámu svatbám“ a zakrátko se roztančil i masopust.

Dle lidových pranostik vylézali o mariánských svátcích z děr hadi a kdo se odvážil jít předčasně do polí, byl jimi uštknut. V únorových a březnových svátcích Panny Marie se muselo sluníčko alespoň sedmkrát ukázat a nad oblaky poskočit. Také se říkalo, že kdo šije na Hromnice (tj. očišťování P. Marie, 2. únor), tomu že se podobají prsty. V tento den také většinou uklízeli betleměři své betlémy. Kdo šel ráno na den sv. Blažeje (3. únor) do kostela, ten dostal požehnání, aby byl uchráněn po celý rok před krčnými nemocemi a kašlem. Někteří badatelé pokládají z neznalosti toto požehnání za čarování. Někde chodili o sv. Blažej s kantorem chlapi koledovat, jinde bez kantora, jinde až o sv. Řehoři (viz dále).

Někde slavila mládež památku svaté Doroty (6. února) předváděním hry o jejím umučení. Počet osob nebyl vždy stejný. Někdy byly jen dvě, někdy tři a jen zřídka bylo jich více. Ve hře vystupoval král, kat, Dorota, anděl a čerti, bylo-li málo osob, jen král a Dorota, aneb král, kat a Dorota. Všichni účinkující zpívali a při zpěvu znázorňovali umučení sv. panny Doroty

*(Vybráno z připravované knihy Radovana Zejdy
Horácko a Podhorácko)*

K Vánocům patří neodmyslitelně vánočka

Vánočka se v Česku dlouhodobě těší velké oblibě. Ačkoliv její název napovídá, že se konzumuje nejčastěji v čase Vánoc, oblíbili si ji lidé po celý rok. Historie vánočky se začala psát již v 16. století a až do 18. století byla výsada péct vánočku svěřena jen řemeslníkům a pekárnám se zvláštním povolením. Vánočka do té doby sloužila zejména jako dar pro tehdejší šlechtu a úředníky. V průběhu dalšího období doznaly značných změn i recepty. Recepty se dodnes dědí z generace na generaci zejména v rodinách. Pečení vánočky provázela také řada zvyků. Například se do ní zapékala mince. Kdo ji pak při krájení našel, měl zdraví a bohatství na celý rok zaručeno. Pokud se vánočka roztrhla nebo spálila, věštilo to nezdar. – Přesný smysl mělo i křížové pletení vánočky. Mělo za cíl ochránit nás před zlými vlivy. Tradičně se vánočka pletla z devíti stejných pramenů. Základ tvoří první patro složené ze čtyř pramenů. Ty mají symbolizovat slunce, vodu, zemi a vzduch. Druhé patro tvoří tři prameny představující rozum, vůli a cit. Poslední patro dva prameny, které spojují vědění a lásku. Takže, ať se Vám ta Vaše vánočka podaří upéct ke vši spokojenosti a ať si na ní jako vždy pochutnáte.

(JN)

Na co se ještě můžeme těšit do konce roku 2012 29. prosinec - Vepřové hody v Lipníku

Blíží se Vánoce a oslavy spojené s koncem roku připomínají nejen nám, lipnickým občanům, již 3. ročník Vepřových hodů v našem kulturním domě. Letošní rok připadá tradiční datum 29. prosince na sobotu.

Stejně jako loni a předloni, provoní přísálí a kuchyň kulturáku jitrnice, jelita, pečení vrabci, smažené řízký, škvarky, černá a bílá polévka... Minulé ročníky jsme se setkali s velkou poptávkou po jelitech, jitrnicích a tlačenec, na které se stála dokonce fronta. Proto jsme se rozhodli, že letos občany překvapíme a budeme tyto výrobky prodávat už do začátku, tj. od 11 hodin.

Přijďte posedět a pochutnat si na dobrotách z vepřového masa, které pro Vás připraví mistr řezníků s kolektivem.

Vážení spoluobčané, přeji vám pohodové a ničím nerušené vánoční svátky a vše dobré v roce 2013.

Pavel Nedvědický

Jazykový koutek

Drakyáda nebo drakiáda?

Podzim, to býval také čas draků poletujících nad strništi polí. Za mého mládí samozřejmě čas draků papírových, doma ručně vyráběných, ze smrkových či borových lišt lepidlem Kanagom lepených a papírem potahovaných. Kdepak kupovaný drak. Něco takového se snad do obchodů ani nedodávalo, a když už ano, tak to vůbec nelétalo. Draky v podobě kříže, psaníčka či hvězdy jsme si s kamarádem ze sousedství lepili sami, vyměřovali tu správnou délku závěsů, aby měl požadovaný úhel náběhu a vztlak, zkoušeli různou délku ocasu a jeho hmotnost. Když drak dobře létal, posílali jsme k němu po šňůře psaníčka. A vůbec největších vychytávek byla, když jsme ke drakovi pomocí speciálního drátěného vozíku vypustili malý padáček, vítr nafouknutý vrchlík

padáku vynesl až ke hlavě draka, tam se na zarážce automaticky vyháknul a padáček s figurkou parašutisty se snášel daleko do kraje. A prázdné vypouštěcí zařízení nám sjelo po šňůře zpět do ruky.

A což teprve komorový drak, to už bylo pořádné modelářské dílo, často i se stabilizačními křídélky. A vůbec nejnáročnější byl čínský drak složený z patnácti hvězdic řazených za sebe a připomínající za letu skutečně se vlnícího draka. Inu, kde ty loňské lety jsou?

V Lipníku jsem letos zaznamenal pokus o drakiádu, to když jednou odpoledne byl směrem od Mašejů přes střechu stodoly a celou naši zahrádku natažený provázek končící u hlavy draka havarovaného v ořešáku u sousedů Macháčkových. To byla sice poněkud nepodařená drakiáda, ale snaha se cení. A jak se ta drakiáda vlastně správně píše? V novinách i na internetu totiž můžeme běžně narazit i na variantu drakyáda.

Příponu -iáda najdeme v celé řadě podstatných jmen, která označují vrcholné mezinárodní sportovní soutěže: olympiáda, univerziáda... Zakončení -iáda ale nemusí znamenat jen sportovní klání s mezinárodní účastí. Všechny tyto názvy připojují příponu -iáda k cizímu základu, který většinou končí na souhlásku. Jak budeme postupovat v případech, kdy jde o spojení se základem českým? Příponou -iáda se často označují i soutěže v pouštění draků, ve hře s kuličkami, ve střelení z praku nebo regata v neckách; česká slova mnohdy končí na -y (necky, kuličky). V češtině se při tvoření slov příponou začínající samohláskou i od základů slov zakončených na y připojuje přípona k základu po odsunutí y. Máme tedy např. ragbistu od ragby, lobbistu od lobby (což sice nejsou slova původem česká, ale na principu tvoření slov to nic nemění). Podle tohoto modelu bychom utvořili podoby drakiáda, kuličkiáda, neckiáda, prakiáda.

Toto řešení ale nemusí být jediné. Všechny obdobné akce, konané ve stylu velkých mezinárodních soutěží, jsou převážně recesní, obvykle bývají určeny dětem, popř. dospělým. Vytvořením názvu složeného z domácího základu – navíc mnohdy tak prozaického jako jsou necky – a přípony cizího původu užívané pro vrcholné sportovní akce vzniká určité napětí vyplývající z protikladu obyčejného a slavnostního, nízkého a vysokého. A právě o to v obdobných názvech jde. Proto můžeme napsat i drakyáda, kuličkyáda, neckyáda, prakýáda.

Arnošt Pacola

Vážení sousedé, čtenáři Lipníčku,

stejně jako loni se na Vás obracím s výzvou, abyste redakci obecního zpravodaje nabízeli své psané i fotografické příspěvky. I na Vás záleží, co všechno si budete moci v Lipníčku přečíst. Víím dobře, že v Lipníku a v sousedních vesnicích se odehrává řada dalších akcí, o kterých by si jistě všichni rádi něco přečetli. Mnozí máte zajímavé koníčky, mnozí vyvíjíte báječné aktivity daleko za intravilánem obce, tak proč se nepochlubit?! Myslím, že i z obsahu dnešního čísla zpravodaje je zřejmé, že Lipníček není nějakým úředním věstníkem, který by řečí funkcionářskou jen stroze občanstvu sděloval usnesení „těch nahoře“. Nabízejte tedy svoje příspěvky na adresu arnošt.pacola@seznam.cz, nebo je pište na papír tužkou, perem či propisovačkou a přineste do schránky v Horní ulici č.p. 67.

Přeji Vám také pěkné Vánoce a úspěšný vstup do roku 2013.

Arnošt Pacola
redaktor obecního zpravodaje

KALENDÁŘ AKCÍ 2013		
konaných v Lipníku		
Leden	12.1.	Myslivecký ples
	25.1.	Ples farnosti Lipník, Vladislav, Strážov
	26.1.	Košť pálenek a koláčů
Unor	8.2.	Sousedský ples
	16.2.	Masopust
Březen	9.3.	Dětský karneval
Duben	20.4.	Jarní trh
Květen	19.5.	Vítání dětí
	25.5.	Retro disko-Četnické humoresky
Červen	1.6.	Dětský den
	22.6.	Pouť
	23.6.	Pouť
Srpen	24.8.	Lípa
Září	7.9.	Hasičská soutěž
Ríjen	19.10.	Setkání důchodců
Prosinec	7.12.	Mikulášská besídka
	26.12.	Turnaj v ping pongu
	29.12.	Věprové hodý

První ročník rybářské soutěže

Foto Jaroslav Vala

Kaleidoskop 2012

LIPNÍČEK

OBECNÍ ZPRAVODAJ č. 40

Pro své občany vydává Obec Lipník, IČ: 00289795,
Lipník 106, 675 52 Lipník, Ev. č. MK ČR E 19971,
vydáno dne 17. 12. 2012, náklad 165 výtisků
redaktor Arnošt Pacola,
Arnost.Pacola@seznam.cz